

Na het overlijden van mijn echtgenoot heb ik het vruchtgebruik gekregen van onze stacaravan. Wie draait nu op voor het achterstallig onderhoud? Ik of de kinderen?

Vruchtgebruik houdt in dat u de stacaravan in een soort van bruikleen hebt gekregen. Uw echtgenoot heeft in zijn testament bepaald dat u er gebruik van mag blijven maken, maar dat de kinderen juridisch eigenaar worden. Zij hebben het zogenoemde 'bloot eigendom' gekregen van iets waarvan u het vruchtgebruik heeft. Wat u wel en niet met het vruchtgebruik mag doen, staat meestal in het testament omschreven. Dat kan zijn dat u het mag verhuren en dat zelfs een hypotheek vestigen mogelijk is. Het is niet toegestaan dat uw kinderen het vruchtgebruik gaan opeisen. Zij moeten wachten tot uw overlijden of een der momenten die in het testament genoemd kunnen zijn als opname in een verpleeghuis of hertrouwen.

Vruchtgebruik kan gevestigd worden wanneer men erfbelasting wil besparen, maar meestal wil de opsteller van

het testament iets concreet nalaten aan de kinderen uit een (eerder) huwelijk. Zonder een dergelijke bepaling zullen die kinderen moeten wachten tot hun nalatenschap vrijkomt.

Klein en groot onderhoud

Met betrekking tot het onderhoud kunt u uw situatie vergelijken met die van een huurder. De kosten voor het kleine onderhoud, zoals schilderwerk binnen en reparaties aan het sanitair zijn voor u. Voor het groot onderhoud aan bijvoorbeeld de dakbedekking of chassis mag de rekening naar de bloot eigenaren (de kinderen).

Onze dochter heeft trouwplannen met haar vriend. Hij heeft nog een studieschuld. Ik weet dat volgend jaar iets verandert, maar moet ze nu wachten?

Volgend jaar wordt er inderdaad een nieuwe wetswijziging van kracht. Per 1 januari trouwen we namelijk niet meer in volledige gemeenschap van goederen, zoals we al jaren gewend zijn, maar wordt deze beperkt tot hetgeen de partners tijdens het huwelijk

samen opbouwen en aangaan.

Minder mijn en dijn

Schulden en bezittingen van vóór het huwelijk (of tekenen geregistreerd partnerschap) blijven dus buiten de goederengemeenschap. Dit geldt ook voor schenkingen en erfenissen die tijdens het huwelijk worden verkregen. Ook die blijven buiten de gemeenschap van goederen. Mogelijk zal uw dochter dus willen wachten. Het gevolg van deze wetswijziging is wel dat het van belang wordt al die bezittingen en schulden goed op papier te hebben. Bij einde huwelijk door scheiding of overlijden wordt het belangrijk te kunnen bewijzen wat van wie is en welke zaken toch echt niet gemeenschappelijk zijn. Het blijft overigens mogelijk te trouwen in de vertrouwde volledige gemeenschap van goederen. Daarvoor zijn per 1 januari 2018 wel huwelijkse voorwaarden noodzakelijk. We zijn dan ook benieuwd hoeveel partners nog voor het "oude" stelsel zullen kiezen.

Het botert niet helemaal tussen mijn

vrouw en onze schoondochter. Ze denkt aan onterven, maar het langstlevende testament van ons is toch voldoende?

Niet helemaal. Langstlevende testaments waren ooit bedoeld om te voorkomen dat na het eerste overlijden de kinderen direct hun erfdeel konden opeisen. Destijds, vóór 2003, konden gulzige kinderen hun langstlevende ouder behoorlijk afknijpen. Een langstlevende testament bood de mogelijkheid elkaar exclusief als erfgenaam aan te wijzen en de kinderen op afstand houden.

Met de in 2003 in werking getreden wettelijke verdeling is zo'n testament niet nodig. Na het eerste overlijden erft de langstlevende partner de volledige nalatenschap en moeten de kinderen het doen met een vordering die zij pas mogen opeisen nadat ook

de langstlevende is overleden.

Uitsluitingsclausule

Elkaar als erfgenaam aanwijzen betekent dus niet dat anderen automatisch zijn uitgesloten. Als u uw schoondochter niet wil laten (mee)profiteren van uw nalatenschap zal uw testament een 'uitsluitingsclausule' moeten bevatten. Daarmee bepaalt u dat de erfenis niet in een gemeenschap van goederen van uw kind valt. Uw schoondochter kan dan niet indirect via uw zoon van u erven, hetgeen kan gebeuren als zij getrouwd zijn in gemeenschap van goederen.

Ook een vraag voor de notaris? Stel uw vraag en krijg direct antwoord. Gratis en vrijblijvend. Mail uw vraag naar info@010notaris.nl of bel 010-7671700.

PENSIOEN BELANGEN

In deze bijdrage van de NBP, Nederlandse Bond voor Pensioenbelangen is het onderwerp een vaak vergeten onderdeel van de pensioenregeling, het partnerpensioen. Partnerpensioen is het pensioen dat de partner van de overleden deelnemer onder bepaalde voorwaarden ontvangen.

Tot dertig jaar geleden bestond een hoofdvariant van het partnerpensioen. Deze variant paste bij de maatschappelijke verhoudingen tot dertig jaar geleden. De deelnemer was veelal een man en de partner zijn echtgenote. In die hoofdvariant waren de kosten van het partnerpensioen ongeveer 20% van de totale kosten van de pensioenregeling. De kosten voor deelnemers met een partner waren daardoor hoger dan die zonder een partner. Sommige fondsen compenseerden deelnemers zonder partner hiervoor. Zij kregen dan meer ouderdomspensioen. Een wettelijke regeling voor die compensatie bestond overigens niet. De hoofdvariant was dat het partnerpensioen 70% was van het ouderdomspensioen. De opgebouwde aanspraken van het partnerpensioen waren net als bij die het ouderdomspensioen gefinancierd middels kapitaaldekking. Het fonds bezit bij kapitaaldekking belegde middelen om

de toekomstige uitkeringen te kunnen betalen. Een standaard eis was en is dat de deelnemer de partner, meestal een gehuwde partner, voor zijn pensioenering had aangemeld bij het fonds. Bijna alle fondsen en verzekeraars stelden ook als eis dat de deelnemer meteen na het huwelijk of de registratie van het partnerschap hun hiervan een bewijs stuurden.

Als de deelnemer overleed nadat hij met pensioen ging, dan ontving de partner onder de eerder genoemde eisen het partnerpensioen. Dit pensioen was dan 70% van het bedrag dat het fonds aan ouderdomspensioen betaalde. Wat gebeurde nu, als de deelnemer overleed voordat hij met pensioen ging. In bijna alle regelingen werd de volgende formule gehanteerd. Eerst werd het ouderdomspensioen berekend, alsof de deelnemer met dat salaris tot aan het moment van zijn pensioen bij die werkgever was blij-

ven werken. Stel iemand is 32, heeft 4 jaar gewerkt bij die werkgever en overlijdt dan. De partner is 30. Als de pensioenleeftijd 67 is, wordt het ouderdomspensioen berekend op 39 jaar, namelijk 4 jaar gewerkt en 35 jaar nog te werken, 67 - 32. Vervolgens wordt het partnerpensioen afgeleid van het ouderdomspensioen.

Het pensioenfonds heeft alleen premies ontvangen voor die vier jaar. Hoe betaalt het fonds dan de inkoop van die andere 35 jaar pensioen? Het fonds moet dat partnerpensioen ook veel eerder uitbetalen. Die partner is op moment van overlijden van de deelnemer 30 jaar oud en ontvangt wellicht nog 55 jaar partnerpensioen. Elk jaar berekent het fonds welke kans bestaat dat iemand voor zijn pensioenering overlijdt. Daarna wordt berekend hoeveel partnerpensioen over welke periode dan aan de achterblijvende partner moet worden betaald. Het deel van de uitkering, waarvoor de werk-

gever nog geen premies heeft betaald, wordt verzekerd. Als het fonds dit risico bij een verzekeraar onderbrengt, betaalt het fonds daarvoor de risicopremie. Indien geen deelnemers van het fonds voor hun pensioenering overlijden, dan ontvangt het fonds geen uitkering van de verzekeraar. Elke periode dient het fonds dit risico opnieuw te verzekeren. In het verleden hadden deze verzekeringscontracten vaak een looptijd van 5 jaar. Overlijdt een deelnemer voor pensioenering, dan betaalt de verzekeraar het fonds een bedrag. Het fonds kan daarmee dat deel van het partnerpensioen inkopen, waarvoor de werkgever nog geen premies heeft betaald.

Een variant, die weinig voorkwam, was dat de partner pas het partnerpensioen kreeg op het moment dat de deelnemer met pensioen zou zijn gegaan. Voorheen gold dat het partnerpensioen, net als het ouderdomspensioen op kapitaaldekking werd gefinan-

cierd. Nu is het anders. Enige fondsen schaften het partnerpensioen geheel af. Een andere variant is dat de partner alleen het partnerpensioen ontvangt, als de deelnemer overlijdt voor zijn pensioenering. Bij pensioenering kan de deelnemer kiezen om een deel van zijn ouderdomspensioen te gebruiken voor een partnerpensioen. Zijn eigen pensioen wordt verlaagd, zodat zijn partner een partnerpensioen ontvangt na zijn overlijden. Een belangrijke reden voor deze variant is de Wet Verevening Pensioenrechten uit 1994. Bij scheiding heeft de partner recht op 100% van het opgebouwde partnerpensioen en 50% van het opgebouwde ouderdomspensioen. De partner krijgt dus aanmerkelijk meer dan 50% van de totale waarde van de opgebouwde pensioenrechten. Deze wet behoort tot vele wonderlijke pensioenwetten.

Contact NBP: info@pensioenbelangen.nl of www.pensioenbelangen.nl